

I bemærkningerne til lovforslag nr. L 118 af 14. marts 1984 er således anført følgende:

»Lovforslaget indebærer, at der som hidtil skal ske ændringer i tilskuddene i tilfælde af ændringer i udgifts- og opgavefordelingen mellem staten, kommunerne og amtskommunerne. Denne bestemmelse tænkes fortsat administreret således, at ændrede regler for kommunernes beskatning af indkomst m.v. ikke giver anledning til kompensation.«

I notatet af 8. marts 1991 (færdigredigeret den 25. juni 1991) hedder det om tilskudsregulering ved ændring af ydelsers skattepligt:

»Der foretages regulering for ændring i provenu af indkomstskat, når en regelændring betyder, at der direkte ændres i antallet af modtagere af en beskattet ydelse og samtidig sker en tilsvarende modsatrettet ændring i antallet af modtagere af en ikke beskattet ydelse – f.eks. en ændring af dagpengereglerne, som medfører en overgang fra (skattepligtig) dagpengeydelse til (ikke-skattepligtig) kontanthjælp. Der reguleres endvidere for ændring i provenu af indkomstskat, hvis en regelændring ændrer en ydelses skattepligtige forhold.«

Baggrunden for denne tilpasning af administrationsgrundlaget for tilskudsregulering i forbindelse med ændrede regler for kommunernes beskatning af indkomst m.v. er hensynet til, at regler, der f.eks. alene har til hensigt at ændre en ydelses skattepligtige forhold, ikke skal medføre ændringer i den økonomiske balance mellem staten og kommunerne henholdsvis amtskommunerne under ét.

Endvidere skal det bemærkes, at der er enighed mellem regeringen og de kommunale parter om, at den i bemærkningerne til lovforslag nr. L 118 af 14. marts 1984 indeholdte adgang til at yde kompensation, hvis en skattedelingsregel ændres på en måde, så kommunernes provenu påvirkes, ikke vil blive bragt i anvendelse. Sådanne provenumæssige ændringer vil indgå i forhandlingerne mellem regeringen og de kommunale parter om den samlede (amts) kommunale økonomi.

4. Ændring af afrunding af beskatningsniveauer.

Den gældende regel (§ 24) om, at beskatningsniveauer beregnes med 3 decimaler, foreslås ophævet. I stedet bemyndiges indenrigsministeren til at fastsætte nærmere regler om opgørelse af beskatningsniveauer, jf. lovforslagets § 1, nr. 5 og 6.

Beskatningsniveauer indgår i beregningen af tilskud og tilsvær i udligningen af beskatningsgrundlag. Forskellene i beskatningsgrundlaget pr. indbygger omregnes til et provenu ved at gange med et beregnet beskatningsniveau.

Afrundingen til tre decimaler er enkeltstående, idet øvrige beregninger i udligningen foretages med størst mulig præcision – udgiftsbehovst afrundes dog til 6 decimaler. Afrundingen af beskatningsniveauer til 3 decimaler indebærer, at tilpasningen af udligningen til ændrede udgifts- og indkomstforhold i den kommunale sektor foregår i spring. Blot en lille

ændring i nettodrifts- og anlægsudgifterne kan, hvis niveauet er tæt på afrundingsgrænsen, bevirke ikke ubetydelige ændringer i de beregnede tilskud/tilsvær. Formålet med den foreslåede ændring er således at sikre en større præcision i beregningen af beskatningsniveauer.

Den foreslåede ændring har virkning fra og med tilskudsåret 1993.

5. Ændring af efterregulering.

Efterreguleringen af tilskud og tilsvær foreslås ændret, så ændringer i skatteansættelser m.v., der sker efter 1. maj i året efter tilskudsåret, korrigeres i tilskuds- og udligningssystemet.

Efter gældende regler beregnes tilskud og tilsvær på grundlag af en opgørelse af udskrivningsgrundlaget året før tilskudsåret. Den foreløbige beregning af tilskud og tilsvær udmeldes i året før tilskudsåret, og den endelige beregning af tilskud og tilsvær udmeldes i året efter tilskudsåret baseret på en opgørelse af udskrivningsgrundlaget pr. 1. maj i året 2 år efter indkomståret. Ændringer i skatteansættelser, der sker efter 1. maj i året 2 år efter indkomståret, indgår ikke i beregningen af tilskud og tilsvær.

Forslaget indebærer, at indenrigsministeren får mulighed for at efterregulere den beregning, der i dag som en endelig afregning baseres på opgørelsen pr. 1. maj 2 år efter indkomståret. Hensigten hermed er, at senere ansættelsesændringer kan indgå i udligningen. Herved undgås, at kommuner, hvor ligningen er forsinket, ikke herved unddrager sig udligning af de slutlignede beløb. Endvidere vil kommuner, som må afskrive beløb som uerholdelige, blive delvis kompenseret for tabet over udligningssystemet. Endelig vil der i udligningen blive taget højde for ikke-inddrevne skatterestancer, som under visse betingelser kan modregnes af staten, jf. ændringsforslaget til kildeskattelovens § 64 i det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af kildeskatteloven og lov om særlig indkomstskat m.v.

Da ændringer i ansættelserne hovedsageligt sker i de første år efter indkomståret, påtænkes den periode, hvor der via efterreguleringer tages højde for ansættelsesændringer, begrænset til højst 4 år.

Det er hensigten at lade udligningen af 1989-indkomster være endelig og indføre den foreslåede efterreguleringssystemet over en årrække. Således vil der i udligningsberegningen i 1993 indgå en efterregulering af tilskudsåret 1991 på basis af sene ansættelsesændringer vedrørende 1990-indkomster. I udligningsberegningen i 1994 vil indgå en efterregulering af tilskudsåret 1991 og 1992 på basis af hhv. sene ansættelsesændringer vedrørende 1990- og 1991-indkomster og så fremdeles. Den foreslåede bestemmelse har første gang virkning for tilskudsåret 1991.

6. Lovforslagets økonomiske konsekvenser.

I bilag 2 er der givet en oversigt over virkningen for kommunerne ved ændring af ældrekrakterne.